

מי יאהב אותך, מאתיים קילו

זהב ודם (ניהאד)

בְּשָׁקַע צוֹאֲרֶךְ
בְּזִרְעוֹת הַמַּגִּיעוֹת עַד הַשָּׁמַיִם
שְׂשֻׁקָהּ לִפְנֵי שְׂזִיחָהּ
בִּינֵינוּ וְהַתְּפִיחָהּ בְּעוֹרֵקִי
שִׁבְצָתִי בְּזִקְנָהּ אֲשֶׁר זְמַנִּי
שֶׁנִּגְנַב מִחוּפֵי יָם וְקִנֵּי צִפּוֹרִים
מֵעַל קִירוֹת חֲדָרֵי בָטָן
מִתְקַלְפִּים מִהַשְׁפָּלוֹת קִטְנוֹת
כְּאֲבִנֵי חֵן בְּצַד הַבָּשָׂר.
חֹל רֶךְ מְדִי נָע אֵלַי
אֵן וְרֶק מִכַּח הַבֶּל פִּי,
חֵלוֹם נוֹשֵׁם
הָאֵץ בִּי לְגַעַת;
גּוֹף עָשׂוּי זָהָב וְדָם.

מאתיים קילו

בַּחֲשֶׁךְ מִחֻלָּט אֲנִי קוֹרֵא
 אוֹתָךְ. אֶת סֵפֶר קֶצֶר.
 מַעֲט מְדֵי מָלִים לַפְּצוֹת עַל
 תְּמוֹנוֹת רְבוֹת מְדֵי.
 כָּל מַעֲשִׂיךְ זֶרְעִים
 יְבֹשִׁים בְּאֶדְמַת זְמַן שָׂאוֹל
 הַמְּנַצֶּלֶת כְּמוֹךְ כָּל פְּרָצָה
 בְּכָל טְעוֹת שְׁהִיִּיתִי.
 וְאֵת הַסֵּתֶכְלֶת בְּטִלְוִיזִיָּה
 וְאֶמְרָתָּהּ הִיא נִרְאִית כְּמוֹ
 אוֹכֶלֶת נָשִׁים זֹאת.
 וְאֵת הִיָּה לֶךְ פֶּחַד בְּעֵינַיִם
 שֶׁשִּׁכַּחְתָּ אֵיפֹה אֵת עֵכָשׁוֹ
 וְדַבַּרְתָּ כְּמוֹ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר
 חֲצוֹיִת־לִשׁוֹן.
 וְאֵת הַסֵּתֶכְלֶת עַל שְׁלַחַן
 הַשִּׁבְתָּ וְאֶמְרָתָּהּ רְאִיתִי –
 אֵיךְ שִׁחֲטוּ אֶת הַחֲמוֹר
 וְהוּא צָרַח כְּמוֹ יֶלֶד.
 וְאֵת הַסֵּתֶכְלֶת וְאֶמְרָתָּהּ תֹּאכַל
 הַכֹּל יֶלֶד טוֹב. וְאֵת
 אֶמְרָתָּהּ הִבֵּאתִי עוֹד. וְאֵת
 אֶמְרָתָּהּ חוּץ מִמְּנִי
 מִי יֵאָהֵב אוֹתָךְ,
 מֵאֵתִים קִילוֹ.